

Guillem Cifré

Durant les darreres setmanes heureu comprovat que el Guillem Cifré no publicava el senyor Ruc sota aquestes línies. Vam canviar el disseny de la pàgina esperant que el Guillem es recuperés del seu problema a l'estómac, però, finalment, la malaltia el va devorar i ara serà en algun punt imprecís prop dels seus dibuixos, sempre plens de racons, de sorpreses, d'afers insospitats. El Guillem ens havia acompanyat des de començament dels anys noranta en els diferents suplementos del diari i a la secció d'opinió. Havia estat un fix i tant a les il·lustracions com a les sèries *El tio del final*, *Artfòbia* i *El senyor Ruc* ens havia creat una expectativa perquè el nostre amic interpretava la realitat d'una manera personal, entre el realisme màgic, el surrealisme, l'absurd i un peculiar sentit de l'humor que només tenen els artistes sense ínfulas, els que van en metro i no han tingut tots els asos a la màniga.

Aquests dies hem resumit la seva trajectòria als obituaris i a la majoria se'ns va trencar el cor veient que el viatge final del Guillem no tindria retorn. Va entrar a Sant Pau el mateix dia que va morir l'amic comú Xavier Sabater, i aquest fet ja va ser un mal presagi, però alguns, pocs, ens pensàvem que els metges s'equivocaven, que el Guillem superaria el

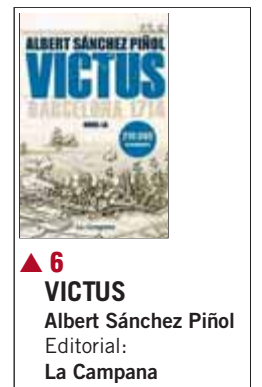
tràngol i tot esdevindria una anècdota. No ha estat així. I ara l'abisme és una de les sensacions que s'apoderen de la mirada, la buidor que et queda quan perds una persona a qui has estimat i que tots consideràvem un geni, un mestre. Ho dic deixant de banda el seu art, que era extraordinari, i incidint en l'aspecte humà, on va ser capaç de superar el seu talent, equidistant entre la pintura i la poesia.

Des del primer dibuix que en vaig veure, la impressió va ser fulminant. M'ho comentaven alguns dels seus col·legues, com el Toni Batllori, que li va organitzar la retrospectiva d'on surt la foto que publiquem avui. Estem reunint material per recuperar els anys del Guillem, però em vull quedar amb els dies frescos de fa exactament tres anys, quan Teia va acollir tot el seu univers. ✨

E
En l'aspecte humà, el Guillem va ser capaç de superar el seu talent, al límit entre la pintura i la poesia

ELS MÉS VENUTS

FICCIO

NO-FICCIO

